

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι σουηδικές διατάξεις περί υποχρεωτικής προηγούμενης δηλώσεως (Livsmedelsverkets kungörelse της 25.12.1998 — SLV FS 1998:39) είναι αντίθετες προς τον σκοπό της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ, καθόσον δεν αναγνωρίζονται οι κτηνιατρικοί και άλλοι έλεγχοι που διενεργούνται σε άλλα κράτη μέλη. Είναι γεγονός ότι η οδηγία 89/662/ΕΟΚ επιτρέπει τους δειγματοληπτικούς ελέγχους, αλλά ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλείται τη δυνατότητα αυτή διενέργειας δειγματοληπτικών ελέγχων για να ελέγχει το αν τα λοιπά κράτη μέλη έχουν πράγματι εφαρμόσει ένα άλλο κανονιστικό σύστημα. Το άρθρο 3 της οδηγίας 89/62/ΕΟΚ ορίζει ότι, πέραν των επίσημων κτηνιατρικών ελέγχων στις εγκαταστάσεις καταγωγής, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν τακτικούς ελέγχους των εγκαταστάσεων για να διασφαλίζουν ότι τα προϊόντα ανταποκρίνονται στις κοινοτικές απαιτήσεις ή στις απαιτήσεις που ισχύουν στο κράτος μέλος προορισμού. Περαιτέρω, από το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/662 προκύπτει ότι τα προϊόντα δεν μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα αν δεν έχουν την κατάλληλη σήμανση και αν δεν συνοδεύονται από τα απαραίτητα έγγραφα.

Η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι η επιβαλλόμενη υποχρέωση προηγούμενης δηλώσεως είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η εφαρμογή ειδικών εγγυήσεων κατά της σαλμονέλας, οι οποίες ισχύουν κατά την εισαγωγή ορισμένων ζωικών προϊόντων στη Σουηδία. Η Επιτροπή θέλει συναφώς να τονίσει ότι η οδηγία 89/662/ΕΟΚ παρέχει επαρκείς δυνατότητες στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα σε περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστώνεται παραβίαση των κοινοτικών κανόνων. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει συνεπώς τη διαδικασία η οποία πρέπει να ακολουθείται οσάκις το κράτος προορισμού διαπιστώνει παραβάσεις.

(¹) ΕΕ L 395, σ. 13.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Grenoble, τμήμα εμπορικών διαφορών, με απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2003, στην υπόθεση Société financière et industrielle du Peloux πρώην «Sodequip Isolation» κατά Société Axa Belgium πρώην Axa Royale Belge και λοιπών

(Υπόθεση C-112/03)

(2003/C 112/26)

Με απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

13 Μαρτίου 2003, το Cour d'appel de Grenoble, τμήμα εμπορικών διαφορών, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Société financière et industrielle du Peloux πρώην «Sodequip Isolation» και Société Axa Belgium πρώην Axa Royale Belge και λοιπών, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Είναι δυνατόν στον υπέρ ου η ασφάλιση, επί συμβάσεως ασφαλίσεως συναφθείσας μεταξύ αντισυμβαλλομένου και ασφαλιστή, εχόντων αμφοτέρων κατοικία στο ίδιο κράτος μέλος, να αντιταχθεί ρήτρα περί απονομής δικαιοδοσίας στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους, ενώ ο ίδιος δεν συνήνεσε προσωπικά σε αυτήν τη ρήτρα, η ζημία επήλθε εντός άλλου κράτους μέλους και αυτός ενήγαγε επίσης ενώπιον δικαστηρίου του άλλου αυτού κράτους μέλους ασφαλιστές με έδρα στο τελευταίο αυτό κράτος;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 13 Μαρτίου 2003

(Υπόθεση C-113/03)

(2003/C 112/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ch. Giolitto και τον M. Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 13 Μαρτίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να φροντίσει ώστε να είναι δυνατή το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2000 η δυνατότητα «φορητότητας» των μη γεωγραφικών αριθμών, όπως επιτάσσει το άρθρο 12, παράγραφος 5, της οδηγίας 97/33/ΕΚ (¹), που τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/61/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, σε ό,τι αφορά τη φορητότητα των αριθμών και την προεπιλογή φορέα (²), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Γαλλία ήταν υποχρεωμένη να μεταφέρει στο εθνικό της δίκαιο και να εφαρμόσει την προαναφερθείσα οδηγία από 1ης Ιανουαρίου 2000. Από τις απαντήσεις που έδωσαν οι γαλλικές αρχές προκύπτει ότι, με εξαίρεση τους δωρεάν καλούμενους αριθμούς («numéros libre d'appel») και τους αριθμούς με επιμερισμένη χρέωση, τα ληφθέντα μέτρα δεν καλύπτουν τους λοιπούς μη γεωγραφικούς αριθμούς.

- (¹) Οδηγία 97/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) (ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 32).
- (²) ΕΕ L 268 της 3.10.1998, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Genova — πρώτο πολιτικό τμήμα — με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση Eco Eridania Srl κατά Ministero dell'Ambiente e Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Υπόθεση C-115/03)

(2003/C 112/28)

Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Μαρτίου 2003, το Tribunale di Genova — πρώτο πολιτικό τμήμα — στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Eco Eridania Srl και Ministero dell'Ambiente e Presidenza del Consiglio dei Ministri, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερμηνευτικού ζητήματος:

Επιβάλλονται οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ (¹) σε όλους τους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων (μεταξύ των οποίων καταλέγονται τα οδοντιατρεία) ή μόνο στους παραγωγούς επικίνδυνων αποβλήτων των οποίων οι δραστηριότητες είναι οργανωμένες με τη μορφή επιχειρήσεως ή οργανισμού;

(¹) ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 17 Μαρτίου 2003

(Υπόθεση C-118/03)

(2003/C 112/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ulrich Wölker, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και τον Hans Støvlbaek, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 17 Μαρτίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/37/EK (¹) της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2000, για τροποποίηση του κεφαλαίου VI α (Φαρμακοεπαγρύπνηση) της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα, στο εσωτερικό δίκαιο, ή παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο παρήλθε στις 5 Δεκεμβρίου 2001.

(¹) ΕΕ L 139 της 10.6.2000, σ. 25.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2003

(Υπόθεση C-119/03)

(2003/C 112/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Rozet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 18 Μαρτίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.